

НАШЕ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (547)

Субота, 4 лютого 1978 року

Ціна 2 коп.

КОЖЕН ДЕНЬ — УДАРНИЙ

Десята п'ятирічка — п'ятирічка ефективності і якості. Це добре розуміють трудівники Сімферопольського учбово-виробничого підприємства, зокрема, технолог цеху Людмила Ричкова і передовик виробництва, ударниця комуністичної праці, швачка-мотористка Неля Карих.

Вони завжди в творчих пошуках, приводять у дію додаткові резерви підвищення продуктивності праці, якості продукції, прагнуть зробити вагомий вклад в економічний розвиток і зміцнення підприємства.

На знімку: (зліва направо) Л. Ричкова і Н. Карих.
Фото П. МІНЬКА.

СЛОВО ШВЕЙНИКІВ

Колектив Конотопського УВП на мітингу схвалив і прийняв до неухильного виконання заклик, висловлений у Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ до всіх трудящих країни.

У своєму виступі ударник комуністичної праці Т. В. Шейко від імені колективу бригади закликала всіх швейників взяти активну участь у соціалістичному змаганні за дострокове виконання плану 1978 року. Робітниця З. Я. Шеглова звернула увагу на необхідність економити сировину, матеріали і електроенергію, підвищувати продуктивність праці.

На мітингу виступило одинадцять трудівників. Всі вони висловили прагнення боротися за підвищення ефективності виробництва, якості продукції.

60 чоловік взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: план трьох років п'ятирічки виконати до дня першої річниці нової Конституції СРСР.

А. ЖОГОВ.

Сьогодні краще, ніж учора

Роком визначних трудових перемог увійшов у історію нашого виробничого об'єднання ювілейний рік п'ятирічки. Колектив 19 грудня виконав завдання по всіх показниках, завоював першість у соціалістичному змаганні промислових підприємств Київського району міста Донецька, за що відзначений перехідним Червоним прапором.

Ще більші можливості для успіхів відкриваються перед нами у нинішньому, ударному році десятиї п'ятирічки. Виробнича програма об'єднання напружена, складена з урахуванням вимог

грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Наші резерви для забезпечення її здійснення ми вбачаємо в дальшій боротьбі за підвищення продуктивності праці, досягнення високих трудових показників. Всі цехи, дільниці об'єднання уклали між собою договори на трудове суперництво за найповніше виконання наявних резервів, дострокове виконання виробничого плану.

Високе трудове піднесення викликав у колективі робітників Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного зма-

гання в 1978 році. На всіх ділянках підприємства йде напружена боротьба за підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості вироблюваної продукції. Особливо старанністю і наполегливістю відзначаються робітники П. Жила, А. Дорофеев, Л. Гончаров, В. Букаленко, М. Іванов та інші. Вони задають тон у змаганні, сьогодні прагнуть працювати краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні, внести якнайбільший вклад у примноження колективних здобутків. На них рівняються інші робітники підприємства.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху ДВО «Електромагніт».

ВСІ РЕЗЕРВИ — В ДІЮ

На Лебединському учбово-виробничому підприємстві в зв'язку з опублікуванням у пресі Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ відбувся мітинг робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. Відкрив його секретар партійної організації підприємства О. О. Авраменко.

— Виконуючи завдання, накреслені XXV з'їздом КПРС, — сказав він, — трудівники нашої країни успішно здійснили завдання другого року десятиї п'ятирічки. В цих досягненнях є певна частка праці і нашого колективу. Так, план по випуску валової продукції виконано 16 грудня, а по реалізації — 19 грудня. Понад план виготовлено меблів на 38 тисяч карбованців.

Промовць закликав у відповідь на Лист взяти на третій рік п'ятирічки підвищені соціалістичні зобов'язання, вишукувати і приводити в дію нові резерви, боротися за підвищення ефективності виробництва.

Ударник комуністичної праці, бригадир дільниці первинної об-

робки деталей М. І. Голуб, виступаючи на мітингу, розповів про успіхи колективу у другому році п'ятирічки. Бригада вийшла переможцем в огляді культури і естетики виробництва і в республіканському змаганні бригад дільниць системи УТОГ. Він заявив, що колектив бере на нинішній рік підвищені соціалістичні зобов'язання і зробить все для їх виконання.

З його виступом перегукувався виступ кавалера ордена Трудової Слави III ступеня, «Майстра — золоті руки», складача меблів О. Р. Коханого, який від імені всіх членів бригади запевнив учасників мітингу, що вони завдання трьох років п'ятирічки виконують до дня першої річниці нової Конституції СРСР. Запорукою успіху є добрі трудові традиції цього колективу, зокрема робітники достроково здійснили завдання і зобов'язання минулого року, не мали штрафів, рекламаций, випускали меблі високої якості.

— Ми, молоді робітники, постаємо бути гідними наших старших товаришів у праці, поведінці,

— сказав член ВЛКСМ Анатолій Безштанько. — Нашому гуртожитку присвоєно звання «Гуртожиток високої культури і зразкового порядку». Докладемо всіх сил, щоб утримати це високе звання.

Від імені своїх колективів виступили також бригадири В. Г. Марченко, М. Т. Макарова, Н. С. Волинська, В. С. Черкаська, які заявили, що вони беруть підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковому виконанню планів 1978 року.

На мітингу прийнято і соціалістичне зобов'язання всього колективу підприємства. Так, план по випуску і реалізації продукції здійснити до 27 грудня, а трьох років п'ятирічки — до 27 жовтня, за цей час буде випущено товарів народного вжитку на 2 мільйони 551 тисячу карбованців.

Вся організаторська і політико-виховна робота на підприємстві спрямована на забезпечення виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Ф. ПРИСІЧ,
голова первинної організації УТОГ Лебединського УВП.
Сумська обл.

У президії ЦП УТОГ, Республіканському комітеті профспілки та Українській раді ВТВР

НА СЛУЖБУ ТЕХНІЧНОМУ ПРОГРЕСУ

З метою поліпшення й активізації роботи по винахідництву і раціоналізаторству в системі Товариства і підвищення його ролі в прискоренні науково-технічного прогресу на основі широкого залучення до технічної творчості передових робітників, інженерно-технічних працівників і службовців спільною постановою президії Центрального правління УТОГ, Республіканського комітету профспілки та Української республіканської ради Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів затверджено «Положення про соціалістичне змагання по винахідництву і раціоналізаторству у виробничих об'єднаннях і на підприємствах Українського товариства глухих», що діятиме постійно.

Положенням встановлено дві форми змагання:

— за кращу постановку роботи по винахідництву і раціоналізаторству, в якому повинні взяти участь всі виробничі об'єднання і УВП Товариства;

— за звання «Кращий раціоналізатор УТОГ» учасниками якого можуть бути раціоналізатори підприємств, установ і організацій Товариства, пропозиції яких будуть впроваджені на підприємствах і об'єднаннях.

Мета змагання колективів підприємств та окремих винахідників і раціоналізаторів — підвищення продуктивності праці, поліпшення якості і розширення асортименту продукції, зниження норм витрат сировини, матеріалів, удосконалення техніки і технології, механізація й автоматизація виробничих процесів, скорочення та ліквідація важкої фізичної і ручної праці на вантажно-розвантажувальних роботах та інше. Слід приділити увагу розробці пристроїв малої механізації.

Підведення підсумків змагання і визначення його переможців здійснюватиметься за результатами роботи за рік.

При визначенні переможців будуть враховуватись пропозиції, які впроваджені у виробництво у звітному році, але могли бути подані і раніше.

Для організації соціалістичного змагання на підприємствах і в об'єднаннях слід створити комісії, які мають надавати допомогу раціоналізаторам в оформленні, апробації і впровадженні у виробництво пропозицій, практичну інженерну допомогу окремим робітникам-новаторам та визначати переможців змагання.

Для цілеспрямованої роботи необхідно розробити річні і перспективні тематичні п'ятирічні плани, в яких відобразити найбільш актуальні питання модернізації техніки і технології виробництва.

Переможцями змагання будуть визнані колективи підприємств, які виконують державний план по основних техніко-економічних показниках і взяти соціалістичні зобов'язання по винахідницькій і раціоналізаторській діяльності, а також доб'ються при цьому найбільшої економії від впровадження рацпропозицій.

У змаганні за звання «Кращий раціоналізатор УТОГ» переможцями будуть визнані раціоналізатори, які виконують свої індивідуальні соціалістичні зобов'язання і доб'ються при цьому найкращих показників по економії від впроваджених пропозицій, або найоригінальнішого технічного рішення.

Підприємства і окремі раціоналізатори, які займуть у республіканському змаганні призові місця, будуть нагороджені грамотами Центрального правління УТОГ, Республіканського комітету профспілки та Української ради Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів, а також грошовими преміями.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА: НОВИНИ ДНЯ

ЄДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ

Кіровоград. У трудових колективах області під девізом «Плани партії — в життя» проведено єдиний політдень. У містах і селах побували пропагандистські групи, в складі яких відповідальні партійні і радянські працівники, активісти ідеологічного фронту.

Члени пропагандистських груп виступили з доповідями і лекціями, присвяченими рішенням грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, основним положенням Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Відбулися також зустрічі за «круглим столом», вечори запитань і відповідей, теоретичні конференції, усні журнали, тематичні вечори. Єдиний політдень проводиться в області щомісяця.

ПЕРЕД ВИХОДОМ У ПОЛЕ

Хмельницький. П'ятнадцять тисяч тракторів — на тисячу більше, ніж на цей час торік, підготували до виходу в поле механізатори області. Кожні дев'ять машин з десяти передані їх екіпажам.

У нинішньому сезоні на Хмельниччині впроваджено індустріальний метод ремонту сталевих орачів. У Дунаєвецькому районному об'єднанні «Сільгосптехніка» діє сучасне високомеханізоване підприємство, де ремонтуються всі наявні в області трактори Т-74. Після ремонту їм гарантується збільшений моторесурс.

НА ДОПОМОГУ ЕЛЕКТРОЗВАРНИКОВІ

Донецьк. Корисною властивістю — відштовхувати іскри, що падають з-під електрода, — наділяє поверхню металу новий препарат, випуск якого почався на Донецькому хімічному заводі.

Вміст 300-грамового балончика звільняє електрозварника від зачистки бризок на площі 50 квадратних метрів.

Великі партії препарату «Дуга-1» в аерозольній упаковці від-

правлено машинобудівним заводам РРФСР, України, Грузії, Вірменії.

МАЙСТЕР НА ВСІ РУКИ

Коломия Івано-Франківської області. З конвейєра заводу «Коломия-сільмаш» зійшли перші комбайни нової моделі «ПЕ-0,85».

Цей сталевий трудівник — справжній майстер на всі руки. Він оснащений комплектом змінних робочих органів, ковшем для вантаження сипких матеріалів, кігтями для підбирання соломи і сіна, лопатою для копання траншей, гаком для зняття упаковок. Завдяки цьому комбайн може виконувати найрізноманітніші сільськогосподарські роботи.

МЕБЛІ НА ЗАМОВЛЕННЯ

Ровно. Перші замовлення прийняли у трудящих майстри нової фабрики виготовлення і ремонту меблів. З введенням її в дію кількість послуг, що їх подаватиме служба побуту населенню області, зростає до п'ятисот.

У розпорядженні меблярів — сучасне устаткування, першокласні матеріали. Особливо великою популярністю користуються деревно-стружкові плити, виготовлені на Костопільському домобудівному комбінаті, шпон з цінних порід деревини.

ПРО ПОДВИГ — ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

Київ. Доблесній Радянській Армії напередодні її 60-річчя присвячено поетичну збірку «Солдати миру», що вийшла у видавництві ЦК ЛКСМ України «Молодь».

У новій книзі понад сто творів молодих авторів республіки. Вони присвячені подвигам борців за Радянську Владу в роки громадянської війни, героїзмові захисників Бреста і Москви, визвольній місії радянських воїнів. Багато поетичних розповідей змальовують сьогодення спадкоємців ратної слави, які пильно охороняють священні рубежі нашої Вітчизни.

(РАТАУ).

ТРУДОВІ ЗАТРАТИ ЗНИЖЕНО

У Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання за виконання і перевиконання плану 1978 року і посилення боротьби за підвищення ефективності виробництва і якості роботи говориться, що нерідко на підприємствах продуктивність одного і того ж устаткування різна, в ряді випадків є невиправдана різниця в затратах на виробництво однакової продукції.

Такі факти мають місце і на підприємствах УТОГ. Одним з шляхів зниження трудозатрат на випуск продукції є впровадження у виробництво передового досвіду.

Непоганих результатів досягнуто у цьому напрямку на Кам'янець-Подільському УВП. Редакція звернулася до директора підприємства Г. Г. Мигалю з проханням розповісти про досвід роботи колективу. Нижче друкуємо його статтю.

Здійснюючи зобов'язання ювілейного року, колектив Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства добився відрядних трудових здобутків. План по реалізації продукції завершено достроково — 15 грудня, а річний план в цілому виконаний на 103,2 процента. Продуктивність праці становить 106,4 процента, знижена собівартість швейних виробів на 50 тисяч карбованців, завдання по прибутках виконано на 113,4 процента. Ці успіхи — результат творчої праці всіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємства, які доклада-

ють багато зусиль для найповнішого використання наявних резервів, підвищення ефективності виробництва.

Один з важливих напрямків нашої діяльності — зниження затрат робочого часу на одиницю продукції за рахунок підвищення продуктивності праці.

Велику увагу ми приділяємо впровадженню нової техніки і технології пошиття спецодягу. Тільки встановлення двох секційних потоків дало економічний ефект в сумі 21 тисяча карбованців і вивільнило умовно 7 чоловік. Завдяки впровадженню у 1977 році

заходам з НОП одержано економічний ефект 2,3 тисячі карбованців і вивільнено умовно два чоловіки, реалізація десяти раціоналізаторських пропозицій дала економічний ефект 5,4 тисячі карбованців, умовно вивільнено чотири чоловіки. Реконструкція пристрою рубильника машини 652-го класу для втачування поясів з одночасним вкладанням петельок і прострочування з двох боків дозволила скоротити затрати часу на цій операції на 81 секунду.

Більшість рацпропозицій спрямована на підвищення якості виробленої продукції і поліпшення умов праці. В результаті підприємство не мало рекламаций від покупців, випуск виробів першим сортом становить 99,9 процента. В цьому немало заслуга раціоналізаторів механіка УВП Григорія Михайловича Кошового і наладчика швейного устаткування Володимира Дмитровича Маруняка, які багато роблять для вдосконалення технологічного процесу. Активними раціоналізаторами є слюсар Веніамин Іванович Федотов, який в 1977 році зробив три технічні

вдосконалення, крейдувальниці Тамара Людвіківна Пастушкова і Надія Форостовська, на рахунок яких за минулий рік по два технічні вдосконалення.

Велику організаторську роботу по раціоналізації проводить головний інженер УВП Ганна Олексіївна Позинюк. Вона націлює раціоналізаторів на економне витрачання сировини, палива та електроенергії, на поліпшення якості виробленої продукції, впровадження прогресивної технології. На початку року вивчає так звані вузькі виробничі місця на підприємстві і весь час тримає зв'язок з раціоналізаторами. Прагне залучити до цієї справи більше людей. Якщо в 1976 році на УВП було три раціоналізатори, то в 1977-му їх вже налічувалося сім.

Завдяки добросовісній і копійчій роботі технолога Галини Антонівни Сивак і нормувальниці Любові Петрівни Толсторог на підприємстві всі норми технічно обґрунтовані.

В результаті виконання намічених заходів затрати робочого часу весь час знижуються. Наприклад, якщо на виготовлення костюма чоловічого державного стандарту 12548-76 на перше січня 1977 року затрачалося 1,27 нормо-години і оплата праці за розкрий та пошиття становила 62,7 копійки,

то на 1 січня 1978 року ці затрати становили відповідно 1,19 нормо-години і 59,9 копійки. На виготовлення моделі 693 «А» ще рік тому затрачалося 1,63 нормо-години при оплаті праці 80,6 копійки, а нині ці показники становлять відповідно 1,57 нормо-години і 77,7 копійки.

За станом на 1 січня нинішнього року впроваджено 19 стандартів підприємства, які дали можливість поліпшити організацію праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців на кожному робочому місці. В результаті продуктивність праці вища заробітної плати на 6,6 процента. Середньомісячна оплата праці робітників за 1977 рік становила 125 карбованців.

Колектив підприємства, натхненний Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році, спрямовує свою творчу енергію на дострокове виконання планів і соціалістичних зобов'язань, підвищення ефективності виробництва. У третьому році п'ятирічки працюватимемо під девізом: «Максимальний випуск продукції з мінімальними затратами».

Г. МИГАЛЬ,
директор Кам'янець-Подільського УВП.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

При високій активності

У первинній організації Товариства Дніпропетровського теплово-ремонтного заводу відбулися звітно-виборні збори.

За минулий період тут здійснено багато добрих справ, успішно пройшов обмін членських квитків. План двох років десятиріччя виконали достроково, а нині колектив активно бореться за підвищення продуктивності праці, за найкращу трудову дисципліну.

У період підготовки до звітів і виборів члени бюро провели колективні та індивідуальні бесіди з трудівниками про завдання організації Товариства в третьому році п'ятирічки. Звітно-виборні збори пройшли на високому політичному рівні і при великій активності. В обговоренні доповіді виступили Н. М. Стебунов, І. С. Пеньков, Г. І. Мостовий та інші.

Головою первинної організації УТОГ компактної групи вдруге обрано токаря механо-складального цеху М. І. Кривенкова. За успішне виконання і перевиконання планів 1976 року за поданням Міністерства шляхів сполучення СРСР його нагороджено медаллю «За трудову доблесть» та іменним годинником.

Колектив первинної організації заводу висунув перед собою такі завдання: план трьох років десятиріччя виконати достроково, домогтися, щоб в компактній групі не було жодного відстаючого.

В роботі звітно-виборних зборів взяла участь голова Дніпропетровського міського відділу УТОГ О. А. Кучеренко та голова завкому профспілки по роботі серед глухих А. Н. Назаренко.

Е. ГАЙДАЙ,
інструктор-перекладач.

З НОВОЮ ЕНЕРГІЄЮ

Київський міський відділ УТОГ, розробив і затвердив на засіданні правління графік проведення звітів і виборів у первинних організаціях міста. Протягом січня і лютого відбудуться збори в 23 первинних організаціях. Ще на початку січня пройшли збори в ряді колективів, які показали зростаючу трудову і політичну активність членів Товариства у боротьбі за виконання завдань, поставлених грудневим (1977 р.) Пленумом ЦК КПРС. На зборах відзначено позитивне в роботі, виявлено недоліки і накреслено шляхи їх усунення. Члени Товариства обрали нових голів первинних організацій, які можуть покращити роботу.

На заводі художнього скла, де працює 20 чоловік глухих, вперше обрано головою первинної ланки Любов Бомко. Збори пройшли у червоному кутку, на них були присутні заступник начальника цеху, майстер, член заводського комітету профспілки.

На заводі «Червоний гумовик» трудяться 15 членів УТОГ. На звітно-виборних зборах з доповіддю виступив голова первинної організації Віктор Валігура, який розповів про роботу за звітний період. З п'ятнадцяти — вісім робітників ударники комуністичної праці, решта бореться за це звання. Галина Кратотець за сумлінну працю на честь 60-ї річниці Великого Жовтня нагороджена наручним годинником. Формувальник Василь Фещенко — переможець соціалістичного змагання. Ними пишеться колектив. На зборах односторонньо обрано головою Віктора Валігуру.

Активну участь в проведенні зборів первинної організації УТОГ на дослідному заводі електрообутових приладів взяли член

парткому М. В. Вікторов, голова заводського комітету І. У. Лепов. В цій організації, яка нараховує 11 чоловік, сім — ударники комуністичної праці. Члени нашого Товариства успішно трудяться, робота в організації добре налагоджена і М. Р. Фрейделя знову обрано головою та делегатом на міську конференцію.

На заводі «Червоний екскаватор» велику роботу провела перекладач Вікторія Притика. Нині ця організація нараховує 42 чоловіки. Звітно-виборні збори, що їх проводив інструктор Київської міської ради профспілок по роботі серед глухих Л. М. Максименко, пройшли організовано. В цьому колективі багато ударників комуністичної праці, передовиків виробництва. До 60-річчя Великого Жовтня обрубникові Дмитро Лазуренку, формувальнику Миколі Пінчужу вручено безкоштовні туристичні путівки до Болгарії, а формувальникам Олександр Андрій Стаднику, Григорію Вольтману, токареві Валентину Сашину і слюсареві Віктору Пронічеву — путівки по Радянському Союзу. На зборах обрано нове бюро первинної організації, головою якої став Віктор Пронічев. Попередній голова Дмитро Лазуренко затверджений головою комісії по роботі серед глухих.

Необхідно зазначити, що на всіх звітно-виборних зборах роботу первинних ланок визнано задовільною, члени Товариства висловили своє бажання працювати ще краще, щоб успішно справитись із завданнями третього року п'ятирічки, гідно зустріти першу річницю з дня проголошення нової Конституції СРСР.

С. ГУБКІН,
голова Київського міського відділу УТОГ.

Загальною пошаною користується на Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 2 ударник дев'ятої п'ятирічки, ударник комуністичної праці Віталій Федорович Гонтовий. Він уже багато років працює шліфувальником у механічному цеху, став висококваліфікованим спеціалістом.

Ударним був для Віталія Федоровича минулий рік. Ще багатим на трудові здобутки прагне він зробити нинішній, третій рік десятиріччя. З перших днів активно включився в соціалістичне змагання за високі виробничі показники і досягає значних успіхів. Щоденно передовик виробництва виконує змінну норму на 160 процентів при високій якості роботи. З особливим натхненням працює він після ознайомлення з Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році.

На знімку: В. Ф. Гонтовий за роботою.

Фото Я. МІНДЕЛЯ.

ПІДПРИЄМСТВУ — ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР

За досягнення найвищих трудових показників у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня і дострокове виконання виробничих завдань 1977 року серед підприємств міста, колектив Дрогобицького УВП нагороджено перехідним Червоним прапором міському Компартії України, міськвиконкому і міському комсомолу й занесено на Дошку Пошани.

Ударною працею колектив підприємства відзначив ювілейний рік. Державний план виконано до 5 грудня. Понад завдання виготовлено продукції на 72 тисячі карбованців.

За цей час подано 31 раціоналізаторську пропозицію з економічним ефектом 32,4 тисячі карбованців. Кращими серед раціоналізаторів зарекомендували себе Т. Д. Шимушовський, М. І. Собко, О. М. Машак та інші.

За підсумками минулого року 16 чоловік стали переможцями соціалістичного змагання, 17 — кращими за професією, 17 — одержали звання «Кращий наставник», 22 трудівникам вручено урядові нагороди.

В третьому році п'ятирічки колектив підприємства прагне закріпити досягнуте і вийти на нові рубежі.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Г. І. ПЕТРОВСЬКОГО

БОЄЦЬ ЛЕНІНСЬКОЇ ГВАРДІЇ

Ішов дощ. Пронизливий осінній вітер шарпав за поли, сік обличчя й руки колючими краплями. В таку погоду навіть у центрі великого міста людей небагато, а тут, на околиці Харкова, біля недавно зведених і ще не дуже гамірних корпусів тракторного заводу — десятки тисяч людей. Веселі, сяючі лица. Що їм вітер і дощ! Робітники ХТЗ, делегати від інших харківських підприємств, представники Москви, Ленінграда, Донбасу, трудівники колгоспних ланів з'їхали сюди, на урочистості з нагоди пуску первенця радянського тракторобудування.

Коли головоючий надав слово Г. І. Петровському, багатоголосий гомін раптом вшух. І тільки стиха передавалось із уст в уста: «Наш Григорій Іванович виступатиме...», «Всеукраїнський староста має слово...» Багато хто з присутніх знав що скромно одягнену людину не тільки в обличчя. Разом гуртували робітничий клас на боротьбу з царизмом, разом творили революцію і піднімали з руїн спустошене громадянською війною народне господарство.

— Сьогодні ми пускаємо тракторний завод, що фортецю соціалізму... — лунають палкі слова.

Ми святкуємо пуск ХТЗ, який буде давати колгоспним полям 140—160 тракторів щодня. Ми будемо новими гігантськими кроками просуватися по шляху соціалістичної перебудови сільського господарства.

Хвилею прокотилось могутнє «ура». Оркестр заграє «Інтернаціонал». Григорій Іванович перерізав червону стрічку біля входу у механо-складальний цех. І з конвейера урочисто зійшов перший трактор, названий «Інтернаціонал».

Було щось символічне в тому, що Григорій Іванович у місті свого дитинства Харкові благословив на світ і на добрі діла потужного сталевого коня. Гуркотів на заводському подвір'ї перший трактор. За ним шикувался другий, третій... десятий. І в цю незабутню хвилину згадав всеукраїнський староста Ленінову мрію про сто тисяч тракторів для села, яка вже почала збуватись. Згадав, як трудно, але несхибно перетворювали вони, ленінці, цю мрію в життя. Багато про що згадав...

Народився Г. І. Петровський у Харкові в родині робітника. Одинадцятирічним підлітком пішов працювати у ковальську майстер-

ню Курсько-Харківсько-Севастопольської залізниці. Але гордий і смійливий хлопеч не сподобався майстрові і при першій же нагоді його звільнили. Через кілька років, шукаючи заробітку, він виїхав до Катеринослава. Працював слюсарем і токарем на Брянському заводі. Тут, у робітничому середовищі, гартувалась його революційна свідомість, тут зустрівся з членом ленінського «Союзу боротьби за визволення робітничого класу» І. В. Бабуським, якого було вислано із Петербурга під нагляд поліції. Від нього він дізнався про революційний рух в країні, про мужню боротьбу підтерських робітників, вперше почув ім'я Володимира Ілліча Леніна.

Вступивши 1897 р. до Катеринославо-Славського «Союзу боротьби за визволення робітничого класу», разом з іншими товаришами керував робітничими гуртками, друкував і розповсюджував нелегальну літературу, проводив велику революційну роботу в Катеринославі і в інших містах. З цього часу почалося для Григорія Івановича Петровського життя професійного революціонера з частою зміною проживання, з ув'язненнями.

Якою бути первинній організації УТОГ?

НАВЧАТИ, ДОПОМАГАТИ, ПЕРЕВІРЯТИ

19 березня 1977 року в «Нашому житті» було вміщено статтю А. Савицького «Якою бути первинній організації УТОГ?». В її обговоренні на сторінках газети взяли участь пенсіонер з м. Чернівців Г. Власов, голова Сенкевичівської територіальної первинної організації Товариства Волинської області Е. Фердман, голова Одеського міськвідділу Р. Мунтян, колишній голова Сумського облвідділу УТОГ А. Мішинцев.

Свої відгуки на статтю надіслали до редакції інструктор Вінницького облвідділу УТОГ М. Ниров, голови первинних організацій Товариства Бердянського заводу «Першотравневий» Запорізької області І. Росторгуєв та з м. Березань Тернопільської області І. Пришляк, пенсіонер з м. Артемівська Донецької області З. Селезньов та інші.

Вміщуючи статтю Г. Золотової, редакція завершує розмову про діяльність первинних організацій Товариства.

Перш за все слід зазначити, що в обговоренні статті А. Савицького, на жаль, взяв участь лише один голова обласного відділу УТОГ, а хотілося б почути думку й інших керівників про основу діяльності нашого Товариства.

Отже, якою все-таки повинна бути первинна організація УТОГ? Який обсяг її роботи? Як організувати свою роботу голові первинної організації?

На ці питання досить чітку відповідь дав А. Мішинцев у статті «Колектив виховує, вчить» («Наше життя», 28 травня 1977 р.). Нам залишається тільки дещо додати до того, що вже висловив автор.

Первинна організація Товариства повинна бути дійовою, відповідати вимогам статуту УТОГ. Треба, щоб вона була не багатолюдною, а члени Товариства, які перебувають на обліку в ній, мешкали відносно близько. Особливо це стосується територіальних первинних організацій. Такі організації можуть бути на підприємстві державної промисловості, на один або два колгоспи, радгоспи чи сільради з таким розрахунком, щоб голові первинної організації не доводилося надовго відриватися від роботи для відвідин когось з членів УТОГ організації, або ж вирішення питань у відповідних органах.

Інша справа підприємств в УТОГ або великі компакти групи на заводах і фабриках державної промисловості, де весь колектив глухих згуртований в одному місці, і де, згідно Статуту УТОГ, обирається бюро первинної організації, є відповідні працівники по обслуговуванню членів Товариства.

Безперечно, первинну організацію повинен очолити найбільш активний член УТОГ — людина енергійна, дійова, віддана цій справі, а вже про ділову його якість в першу чергу мусить подбати обласний відділ УТОГ, про що розповідав А. Мішинцев у своїй статті.

Голова первинної організації чи бюро, перш за все, повинен згуртувати навколо себе актив з

членів УТОГ, як опору в повсякденній діяльності, і всі заходи проводити в тісному взаємозв'язку з міжрайвідділом, райвідділом, міськвідділом УТОГ, партійними, профспілковими та іншими громадськими організаціями. Крім цього, слід пов'язувати роботу також із завданнями, що стоять перед Товариством, колективом підприємства, колгоспу чи радгоспу.

Дуже важливо виявити здібності, нахили, смаки членів УТОГ своєї організації, щоб мати можливість використовувати їх у відповідних умовах при проведенні різноманітної роботи серед глухих як по обслуговуванню, так і вихованню, розподілу громадських доручень серед членів бюро первинної організації, активу та інше. Чітке планування та облік проведеної роботи допоможе вчасно виявити упущення.

Що стосується обсягу діяльності первинної організації, то він досить чітко визначений Статутом УТОГ (розділ V, підрозділ «Г») і немає потреби щось доповнювати. Але все залежить від того, як організувати її роботу. Звичайно, без відповідного навчання, підготовки голови первинної організації чи голови бюро нічого й думати про добре налагоджену роботу. Отже, головне в діяльності обласних відділів — через районні, міжрайонні та міські відділи УТОГ налагодити систематичне навчання працівників найнижчої ланки Товариства — голів первинних організацій, надавати їм практичну допомогу, організувати широкий обмін досвідом у роботі, керувати і спрямовувати їх діяльність так, як цього вимагає Статут УТОГ. Дати їм повну можливість самостійно вирішувати питання, які стосуються роботи організації чи окремих членів УТОГ, що стоять на обліку в ній. Треба допомагати головам первинних організацій, але ні в якому разі не опікати, а тим більше піднімати їх в роботі. Довіряти, вчити, а не працювати за них.

У первинній організації повинні бути списки глухих і членів УТОГ, яких взято на облік, а також їх

облікові картки. Голова первинної організації особисто збирає членські внески. Первинна організація на загальних зборах приймає у члени УТОГ або виключає з членів, накладає стягнення за порушення Статуту Товариства, обговорює інші питання, що стосуються діяльності організації чи окремих членів УТОГ.

Районні, міжрайонні, міські або обласні відділи, якщо первинна організація підпорядкована безпосередньо їм, повинні забезпечувати її необхідною документацією: журналами обліку, відомостями по збору членських внесків, членськими марками, які видаються у підзвіт, різними формами звітності, штампом для погашення сплати членських та інших внесків, папером і т. п.

Там, де обласні, низові відділи вірно побудували взаємини з первинними організаціями, де налагоджено навчання голів і надання їм повсякденної практичної допомоги в роботі, там вони діють за вимогами Статуту, там вони стали справді основою діяльності Товариства.

А от, якщо діяти так, як про це пише М. П. Ниров «Але... первинні організації не те, що не бажать, а просто не можуть працювати відповідно вимог Статуту. Не дають їм! Вони не мають ніяких коштів, не довіряють їм бланки членських квитків, марок і т. ін., в силу цього вони приречені на бездіяльність, на безсловесне очікування різних відвідин їх працівниками міжрайвідділу, які самі збирають членські внески, виписують квитки, самі пишуть протоколи зборів. Звідусіль опікають, а по суті на кожному кроці порушують Статут УТОГ».

Звичайно, якщо дехто так керує первинними організаціями Товариства, то вони, справді, за словами Миколи Павловича: «Все ще знаходяться в дитячих пелюшках, ніяких прав не мають, можливостей для роботи також і, головне, практика ця узаконена, хоч вона явно суперечить Статуту УТОГ».

Отже, щоб первинна організація стала справжньою бойовою

одницею нашого Товариства, давайте систематично будемо проводити копійку роботу, вчити керівників найнижчої ланки у всьому, довіряти їм, привчати їх до самостійного розв'язання питань, які стосуються організації, оформлення необхідних документів. Нехай навіть цей документ на перших порах буде з помилками, як граматичними, так і по формі, але щоб він підготовлений був особисто головою первинної організації. Все це підвищить їх відповідальність за доручену громадську справу. Отже, питання стоїть так: довіряй і перевіряй, спрямовуй роботу і допомагай, навчай. Але не тільки в цьому полягає завдання вищестоящих організацій Товариства щодо первинної ланки. Не менш важливо своєчасно підтримати ініціативу голів первинних організацій, гідно оцінити їх внесок у діяльність Товариства, заохотити. Для цього обласні відділи повинні розробити умови стимулювання активу членів УТОГ, яким, перш за все, є голови первинних організацій і члени бюро. Форми заохочення можуть бути різноманітні.

Однією з них могло б стати розповсюдження передових форм і методів діяльності первинної організації, що дасть неоцінену послугу не тільки тим організаціям, де робота занедбана. Це заохочуватиме до кращої роботи також і передові організації, стимулюючи таким чином їх діяльність. Та для цього треба мати постійний тісний зв'язок з первинними організаціями не лише районним, міжрайонним, міським, але й обласним відділом, щоб знати справжній стан справ на місцях, і, при потребі, негайно відгукнутись допомогою чи підтримкою.

Неправильно роблять ті відділи УТОГ, які гадують про голів чи бюро первинних організацій лише в період виборної кампанії, а завершивши її, обравши голову, забувають про нього.

Отже, щоб первинна організація стала справді дійовою, відповідає вимогам Статуту, треба деяким обласним, міським, міжрайонним і районним відділам УТОГ переглянути своє ставлення до них. Тоді не буде «узаконеного», як це пише М. Ниров, порушення ні Статуту Товариства, ні прав та обов'язків, що покладені на первинні організації, ні їх обсягу роботи.

Для покращення діяльності первинних організацій відділам УТОГ краще необхідно використати звітно-виборну кампанію, щоб організації могли очолити гідні члени Товариства.

Г. ЗОЛотоВА,
начальник оргвідділу ЦП
УТОГ.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ курси УТОГ продовжують здійснювати програму навчання майстрів підприємств Товариства, яку вони розпочали минулого року. На черговий семінар до м. Києва з'їхалися командири низової ланки швейних УВП.

Роботу семінару було побудовано з урахуванням вимог недавнього прийнятої постанови ЦК КППРС «Про заходи до подальшого підвищення ролі майстра виробничої дільниці». Цей важливий документ по-новому окреслює роль і значення майстра в умовах сучасного виробництва і вимагає нового підходу до цієї ланки управління. З

СЕМІНАР МАЙСТРІВ

новими вимогами, що випливають з постанови ЦК КППРС, з принципами нового положення про майстра виробничого підприємства познайомив слухачів семінару начальник відділу праці і заробітної плати ЦП УТОГ В. І. Галега.

Велику увагу було приділено розгляді питання передової технології й обладнання сучасного швейного виробництва. Про них розповіли слухачам начальник виробництва Київського головного підприємства об'єднання «Спецодяг» В. А. Зарічна. Велику користь для підвищення кваліфікації майстрів принесли відвідання ними підприємств «Спецодягу», «Каштан».

Дві названі теми були на семінарі основними, однак ними не обмежувалась навчальна програма. З різноманітними аспектами сучасного руху наставників, з питаннями організації соціалістичного змагання познайомив слухачів ректор народного університету наставників заводу «Комуніст» С. С. Добровольський. Правові питання роботи майстра висвітлював працівник Київської міської прокуратури В. А. Гальченко. З лекцією про авторитет майстра, психологічні основи керівництва людьми на підприємстві виступила досвідчений фахівець Л. Б. Ратманська. З питаннями наукової організації праці, технічного нормування, заробітної плати і матеріального стимулювання, управління якістю на дільниці познайомили слухачів працівники Центрального правління УТОГ. Цикл суспільно-політичних лекцій прочитав доцент Київського політехнічного інституту В. Т. Пугач.

25 майстрів швейних підприємств УТОГ, здобули на десятиденному семінарі чималий заряд знань, що має допомогти їм у повсякденній роботі, у покращенні виробничих показників.

Г. БЕЗЗУБОВ.

В одне з таких ув'язнень царський уряд відправив його прямо із засідання Державної думи, депутатом якої він був від робітників Катеринославської губернії.

Депутати-більшовики активно використовували трибуну Думи для викриття буржуазно-поміщицького ладу, політичного виховання й організації робітничого класу на нову, соціалістичну революцію. В. І. Ленін, ЦК РСДРП керували цією діяльністю і спрямовували її. Особливо вона посилювалась в роки імперіалістичної війни. Тоді-то й розправився царський уряд з депутатами-більшовиками. Г. І. Петровського було позбавлено всіх прав і засуджено на довічне поселення в Сибіру... Не вийшло. Революція перекреслила плани царських сатрапів.

Вперше з В. І. Леніним Петровський зустрівся на Краковській нараді ЦК з партійними працівниками. Між ними відбулася тоді тривала, щира розмова. Володимир Ілліч відразу проіняв симпатією до свого співбесідника. «Можна, справді ж бо можна, з такими людьми побудувати робітничу партію, хоч труднощі неймовірно великі», — ділився він своїми думками в листі до М. Горького, написаному в дні наради.

Світло від цієї першої, як і всіх подальших зустрічей з Леніним, Григорій Іванович зберіг на все життя. Саме за порадою В. І. Леніна і за рішенням ЦК партії Петровський їде на Україну. Тут він

налагоджує зв'язки з масами, стає одним з активних керівників боротьби трудящих за перемогу соціалістичної революції. Під його безпосереднім керівництвом у багатьох місцях створюються Ради, ревкоми, земельні комітети, втілюються в життя перші ленінські декрети.

На яку б ділянку роботи не посилали партія Г. І. Петровського, він скрізь працював по-ленінськи самовіддано і творчо.

У березні 1919 р. на III Всеукраїнському з'їзді Рад його було обрано Головою найвищого органу Радянської влади на Україні — Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету (ВУЦВК). Протягом двох десятиріч він беззмінно залишався на цьому відповідальному посту.

Дуже багато подій вмістили ці двадцять років. Разом з видатними діячами Комуністичної партії К. Е. Ворошиловим, В. П. Затонським, С. В. Косіором, Д. З. Мануїльським, Ф. А. Сергеевим (Артемом), М. О. Скрипником та іншими Григорій Іванович бере найактивнішу участь у відбудові народного господарства республіки, захисті завоювань Великого Жовтня, в організації і налагодженні державного апарату Радянської України.

Важко назвати таке підприємство чи будову тих років, де б Г. І. Петровський не побував особисто. І скрізь, куди б не приїздив Го-

лова ВУЦВКу, він докладно вивчав стан справ на місцях. Позв його увагу не проходили найдрібніші, на перший погляд, питання з життя області, району чи села. Великий революційний і державний досвід допомагав Г. І. Петровському помічати й підтримувати будь-яке нове корисне починання, з ленінською принциповістю критикувати недоліки.

Він завжди шукав нових зустрічей з людьми, і люди платили йому такою ж щирою, гарячою любов'ю. Одним з перших в республіці український народ обрав його своїм депутатом до Верховної Ради СРСР першого скликання Григорій Іванович був делегатом багатьох з'їздів Комуністичної партії Радянського Союзу. Обирався кандидатом в члени ЦК партії, членом Центрального Комітету, членом Політбюро ЦК КП(б)У.

Двома орденами Леніна, орденом Червоного Прапора, трьома орденами Трудового Червоного Прапора і багатьма медалями відзначила Вітчизна самовідданий труд всеукраїнського старості.

...Сотні тисяч лише харківських тракторів щороку прокладають глибокі борозни на ланах країни. Але той, перший, випущений з воріт ХТЗ Григорієм Івановичем Петровським, назавжди залишиться в пам'яті нащадків. Як і слова про завод, названий ним фортецею соціалізму.

Т. ГРИЦЕНКО,
кандидат історичних наук.

Визначними трудовими показниками ознаменував ювілейний рік десятої. Постійно виконані плани виробництва і реалізації продукції, значно збільшено випуск понад річне завдання. Багато робітників, працюючи з випередженням графіка, здійснили плани двох років до 60-річчя Великого Жовтня.

Добрий старт взяли трудівники підприємства і в нинішньому, ударному році п'ятирічки.

Широку хвилю трудового піднесення викликав у колективі Лист ЦК КППРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році. Кожен трудівник на своєму робочому місці бореться за підвищення ефективності виробництва, досягнення високих трудових показників. Предметом повсякденної турботи стало питання поліпшення якості виробленої продукції. На це спрямовані зусилля адміністрації, інженерно-технічних працівників, усіх трудівників.

На знімку: передові робітничі (зліва направо) Валентина Швець, Катерина Корман і Людмила Грищенко за взаємоперевіркою якості виробів. Фото І. МІНЬКА.

СОРОК РОКІВ В СТРОЮ

Сергію Григоровичу Власову 58 років. 25 з них він працює на виробничому об'єднанні «Жданівважмаш» в інструментально-штампувальному цеху.

Не маючи слуху від народження, Серьожа вступив до Запорізької школи для глухих дітей, коли йому сповнилося десять років. 17-річним юнаком повернувся в рідне місто Маріуполь (нині Жданов) і став працювати в артілі інвалідів. З вдячністю згадує він першого наставника Михайла Івановича Омельченка, який навчив його спеціальності слюсаря-замочника вогнетривких кас.

У січні 1941 року одружився на Любі Вірській, яка подолалася йому ще в Запоріжжі. Але війна увірвалася в сім'ю. Безправ'я, голод, холод. Довелось міняти свої речі — одяг, посуд, білизну на хліб, картоплю, сало. Адаже треба було годувати дружину і сина Вітю. Працювати було ніде.

Після звільнення Маріуполя радянськими військами у вересні 1943 року, Власов став рибалкою на Азовському морі. До улюбленої професії слюсаря-інструментальника він повернувся лише 1952 року. З того часу почав працювати в інструментально-штампувальному цеху металургійного заводу імені В. І. Леніна. Цей цех в 1958 році було передано Жданівському заводу важкого машинобудування.

Разом з колективом заводу зростає і Сергій Григорович. Трудова книжка ветерана праці повна записів про нагороди і заохочення. Від першої грамоти, одержаної 1948 року на Маріупольському заводі металевих виробів, до цінного подарунку, який йому вручив генеральний директор об'єднання «Жданівважмаш» Герой Соціалістичної Праці Володимир Федорович Карпов у 1975 році за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань.

Більш як десять років тому С. Г. Власову, одному з перших на заводі, присвоєно високе і почесне

звання ударника комуністичної праці. Сергій Григорович навчив своїй професії 11 чоловік: серед них чотирьох членів УТОГ і сина Віктора. Всі вони поповнили лави слюсарів-інструментальників по виготовленню штампів, пристосувань і пресформ.

Не було такого року, кварталу, щоб про нього не писала заводська багатотиражна газета «Жданівський машинобудівник», як про робітника-віртуоза. Заводські журналісти Н. Васильєва та А. Балдиш писали: «Найскладніші пристосування доручають С. Г. Власову, який, блискуче читаючи креслення, втілює задуми інженерів...»

Не раз портрет С. Г. Власова прикрашав Дошку Пошани цеху і сторінки «Жданівського машинобудівника». Переді мною нагороди батька і сина Власових. Ось пожовкла від часу Грамота Донецького обласного відділу УТОГ, яка засвідчує, що ще в серпні 1949 року Сергій Григорович посів перше місце з бігу на 1500 метрів. Почесна грамота від 2 серпня 1950 року розповідає, що С. Г. Власов нагороджений за перше місце з цього ж виду спорту.

«Донецька обласна рада спортивного товариства «Буревісник» і обласний відділ УТОГ нагороджують Власова С. Г., який здобув перше місце на обласних змаганнях з баскетболу 7 серпня 1955 року», — говорить інша грамота. Така ж нагорода за 1959 рік.

Далі нагороди сина: грамоти, диплом майстра спорту зі стрибків у довжину, з бігу на 110 метрів.

Батько передав спортивну естафету синові. Син пішов далі і в спорті, і в роботі. Сергію Григоровичу приємно, що Віктор, вихований сім'єю, школою, трудовим колективом, старанно працює, закінчив без відриву від виробництва Дніпропетровський заочний металургійний технікум. Як і батькове, ім'я Віктора Власова часто з'являється на сторінках багатотиражки. Бо він — передовик, раціоналізатор, кращий машиніст дистрибутор киснево-конверторного цеху. Він, як і батько, тільки за короткий час, навчив своїй спеціальності десять чоловік. Всі вони вміло проводять процес виплавки сталі на конверторі.

Віктора Власова, як досвідченого майстра, у 1975 році було направлено для роботи і навчання кадрів металургів до Ірану. І це для родини члена нашого Товариства велика честь. Значить Власови виховали хорошу людину, справжнього будівника комуністичного суспільства, зуміли прищепити синові любов до праці, спорту, навчання.

Менше двох років залишилося Сергію Григоровичу до пенсії. Але він ще збирається працювати, передавати знання і досвід молодому поколінню, хоча ось уже сорок років у робітничому строю.

І. ЛУНЬВ,
інженер виробничого об'єднання «Жданівважмаш».

На знімку: С. Г. Власов.
Фото автора.
Донецька обл.

лий має нагороди за звільнення Будапешта, Відня, медаль «За відвагу» та інші. Він воював на III Українському фронті.

Є про що розповісти шоферу Олександр Михайловичу Добровольському, учаснику Ленінградського і Карело-Фінського фронтів. Він був розвідником і доставив багато «язиків».

Багатьма урядовими нагородами відзначені подвиги колишнього лейтенанта, нині директора об'єднання Юрія Вікторовича Шелкова, колишнього старшини Чорноморського флоту, а нині майстра ВТК Володимира Миколайовича Шостака та інших.

Шанують і поважають в об'єднанні ветеранів і в ці передсвяткові дні бажають їм міцного здоров'я, щастя, довголіття.

Ю. ГЕР.
м. Одеса.

ється упорядкування в 170 містах і селищах п'ятнадцяти областей республіки, — говорить директор інституту, заслужений будівельник УРСР Л. О. Заярний. — У Львові, Вінниці, Миколаєві, Херсоні, Сімферополі та інших містах споруджуються магістральні і розвідні водоводи, реконструюються вулиці. Будуються підземні переходи і готелі, прокладаються нові маршрути міського електротранспорту. Ведеться велика робота по захисту навколишнього середовища промислових центрів. Для цього інститут вперше у вітчизняній практиці розробив схему санітарної очистки великого міста.

...Знайоміться з експонатами музею, розробками архітекторів, проєктувальників та інженерів інституту «Укрпівдендіпрокомунбуд» і переконалися: стануть затишнішими, упорядкованішими, гарнішими наші міста.

Ю. МИХАЙЛЮК.

ПИШУТЬ ЧИТАЧІ

ОГЛЯД РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ ЗА СІЧЕНЬ

Більшість листів редакційної пошти за січень присвячено важливим громадсько-політичним подіям, що відбулись в нашій країні. Їх автори пишуть про трудове піднесення на підприємствах і об'єднаннях Товариства, викликане Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВДРПС і ЦК ВЛКСМ.

Перекладач Ровенського УВП Н. Сушко написала до редакції про ударну роботу бригад і дільниці підприємства в третьому році п'ятирічки та широке охоплення соціалістичним змаганням усіх трудівників. Нині на підприємстві п'ять виробничих колективів працюють в рахунок березня-травня, а 11 виробничиків нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1977 р.».

Ряд листів надіслав Р. Зборівський — вихователь гуртожитку Дрогобицького УВП. В одному з них автор повідомив про трудові здобутки доярки колгоспу ім. Леніна Стрийського району Марії Кухар і їздового тієї ж артілі Миколи Сидора, які успішно виконали зобов'язання ювілейного року. М. Кухар самовідданою працею довела надю молока від кожної закріпленої за нею корови до 4000 кілограмів, а в третьому році п'ятирічки дала слово перейти чотиритисячний рубіж.

Інші листи Р. Зборівського присвячені соціалістичному змаганням на Дрогобицькому УВП, організації в гуртожитку підприємства виставки атеїстичної літератури, зустрічі з ветеранами революційних боїв на Україні, нагородження ударників праці та іншим темам.

Про чудово проведену відпустку і слова вдячності обслуговуючому персоналу будинку відпочинку «Сосновий бір» написала Лідія Кондратюк з м. Марганця Дніпропетровської області. Автор листа з задоволенням розповіла про масові екскурсії, вечори відпочинку і розваг, зустрічі з глухими республік Радянської країни.

Незабутні враження залишила в членів УТОГ м. Олександрії, що на Кіровоградщині, зустріч з республіканським театром міміки та жестів «Райдуга». Виставу, яка стала радісною і хвилюючою подією для глухих і чутихих міста, дивилися цілими сім'ями. Про це повідомила О. П. Маркова, голова Олександрійського міжрайвідділу УТОГ.

Антирелігійній пропаганді, засудженню сектанства і легковірності тих людей, що потрапляють в тенета релігійного дурману, присвятив листа В. Шаповал з м. Полтави.

Про своє перебування у Вінниці, ознайомлення з роботою УВП та обласного відділу УТОГ, Будинку культури повідомив редакцію З. Завадський з с. Великий Березний, Закарпатської області.

Лист про півострів Камчатку — край вулканів, гейзерів, суворості та екзотичної природи Далекого Сходу і Крайньої Півночі надіслала художній керівник Вінницького будинку культури Н. А. Гордукова.

Такий зміст редакційної пошти за січень, що не використана на сторінках газети. Всього з початку року редакція одержала 110 листів.

При Кримському обласному будинку культури добре налагоджена робота ряду спортивних секцій. Члени нашого Товариства мають змогу підвищувати свою майстерність з того чи іншого виду спорту. Особливо подобається тренуватися в спортивному залі волейболістам (на знімку зліва направо): Наталії Литвиненко, Любі Чирковій, Лідії Циганковій, Олександрі Болотовій.

Фото П. МІНЬКА.

ДО 60-РІЧЧЯ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ

ВОНИ ЗАХИЩАЛИ БАТЬКІВЩИНУ

У червоному кутку Одеського виробничого об'єднання УТОГ висить стенд «Вони захищали Батьківщину». З фото дивляться на нас поспівлі учасники Великої Вітчизняної війни, колишні воїни Радянської Армії, які, не шкодуючи сил, відстоювали незалежність нашої Батьківщини. Саме про них хотілося б розповісти...

Олександр Архипович Ващенко — колишній сержант, що пройшов шлях від Дніпра до Праги у складі I та II Українських фронтів. Груди ветерана прикрашає тринадцять бойових нагород. О. А. Ващенко був тричі поранений і після контузії втратив слух. Сьомий рік працює він слюсарем по

ремонту технологічного обладнання. Знає свою справу відмінно, навчає молодь.

Буфетницею механо-складального цеху працює Одарка Омелянівна Кожухар. В роки війни була санінструктором. Багатьом пораненим врятувала життя, разом з іншими санітарами вивнесла з поля бою більше 80 воїнів. У боях під Москвою була контужена і втратила слух.

Шість урядових нагород має Василь Петрович Татянин, колишній молодший сержант. Всю війну він прослужив на Далекому Сході, воював з японськими імперіалістами.

Шофер Олексій Тимофійович Бі-

ЛЮДИНА І МІСТО

Стануть гарнішими міста

Незвичайний музей відкрито в одеському інституті «Укрпівдендіпрокомунбуд». Його експонати розповідають про роботу архітекторів по інженерному забезпеченню краси міста. Макети, схеми, кольорові слайди. Вони розповідають, якими красивими, затишними і упорядкованими стануть великі і малі міста південних і західних областей Української РСР до 2000-го року.

...Піщані пляжі, обладнані соляриями, надійно захищає від ударів прибою стометрова смуга хвилерізів. З'єднані з берегом перпендикулярними траверсами, хвилерізи утворюють свого роду «кишені» з піском. Ось вони і захищають морське дно від руйнування та зсувів. Круті схили зрізані. Замість них — зелений оксамит пар-

кової зони, який оточує все узбережжя.

Такими бачать архітектори одеські пляжі в майбутньому. Але вже тепер протизсувні та берегозахисні споруди протяглися на одинадцять кілометрів — від центрального парку імені Т. Г. Шевченка до 16-ї станції Великого Фонтана. А наступний етап — до селища Чорноморка і далі до міста Іллічівська. Генеральна схема, розроблена інженерами інституту, передбачає створення упорядкованої берегової смуги завдовжки понад 1800 кілометрів — від Дунаю до Керченської протоки. Це перетворить Чорноморське узбережжя України в квітучу курортну зону.

— У нинішній п'ятирічці за проєктами наших інженерів здійсню-

НОВИНИ КІНОЕКРАНА

«ВІДХИЛЕННЯ—НУЛЬ»
Кольоровий широкоекранний фільм про людей мужніх і відважних.

...Антон Блиш — льотчик-випробувач. Йому доручають підняти в повітря найновіші і найскладніші машини. Антон закоханий у свою професію, в нього чудова сім'я, хороші друзі. Але раптом настає день, коли йому для того, щоб подолати незгоди знадобляться всі його душевні сили.

У стрічці «Відхилення — нуль» (кіностудія «Мосфільм») актори Георгій Тараторкін, Альберт Філозов, Ольга Яковлева, Любов Віролайнен створили цікаві характери наших сучасників.

«ГАРАНТУЮ ЖИТТЯ»
Про людей закоханих у життя і здатних на подвиг, — розповідає нова робота білоруського режисера Б. Степанова.

Редактор П. БУЛАТОВ.